

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:
Pe 1 an 3 fl.; pe $\frac{1}{2}$ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:
Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA
Institutului tipografic „Minerva” în Orăştie.

INSERTIUNILE:

Un sir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară 5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr. Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt să se trimit la adresa: „Minerva” institut tipografic în Orăştie (Szászváros).

Intâlniri de Monarchi.

Mai ales vara sunt la ordinea zilei întâlnirile de Monarchi și de diplomați, când cele mai multe parlamente sunt în vacanță și ministrii se duc în străinătate și pe la băi pentru a-și vedea de sănătate.

ACESTE întâlniri le putem numi mai mult ori mai puțin niște acte de curtenire, și se pun la cale cu scopul, pentru a întări bunele relații ce există între statele, ai căror capi și ministri se întâlnesc.

Putem afirma însă, că cu prilegiul astorfel de întâlniri se discută totdeauna și chestiuni politice actuale, și nu ară-ori să iau chiar și angajamente, cari trag mult în cumpănă în ceea-ce prevește ținuta unuia sau altuia dintre statele interesate în viitoarele lor acțiuni politice.

Un bun serviciu fac aceste întâlniri și foilor, pentru care sezonul de vară este de obiceiu așa numitul seson al crastaveților, fiindcă au cu ce își umple coloanele, și apoi scriu articoli peste articoli asupra rezultatului ce cred ei, fiecare după părerea sa, că au avut acestea întâlniri, și atâtă le succese în dreapta și în stânga, încât multor cetători cari nu prea sunt cunoscători de-a proape a politicei mari, întreaga situație li-se pare un chaos.

De cumva se întemplă că capii respectivi se mai și îmbrățișează, ba se chiar sărută, și ministrii lor își strîng mâinile, sunt niște lucruri, asupra căror se scrie cu săptămâni, fără-ca să se știe hotărît, care este adeveratul rezultat ce l-au avut aceste întâlniri sau deosebitele manifestații, ce se fac cu prilegiul lor. Si nici că se poate altfel, deoarece asupra celor ce se petrec între dinșii, cu ocaziuni de acestea, nu se

dă lumii mari la iveală, și descoperirile ce străbat îci-colea prin unele foi cari stau aproape de cercurile mai înalte, sunt sau niște simple combinații, sau apoi niște informații, de multe-ori chiar foarte depărtate de adeverata stare a lucrului, și date în public anume pentru a ține lumea în nedumerire.

Ear' când unei asemenea întâlniri de capete încoronate îi premerg și urmează fapte mai mari politice, acestea sunt atunci cu totul de altă natură, și și scrisele ziarelor sunt de o valoare mai însemnată.

Cam în chipul acesta stăm și cu visita Regelui Carol I. la Petersburg, capitala Rusiei.

Acesta i-a premers visita prințului bulgar Ferdinand în săptămâniile din urmă, la Regele român, de unde a plecat și el spre Petersburg pentru a face vizită curții rusești. Ear' Luni în 22 I. c. a plecat Regele Carol.

Se vorbește totodată, că pe la începutul lui Septembrie Regele Carol are intenția ca să reîntoarcă visitele ce i-sau făcut din partea curților sârbească și bulgară.

Lăsăm să urmeze mai la vale unele pasaje din articolul prim al «Drapelului», publicat în nrul seu de Dumineacă, privitor la visita Regelui Carol la Petersburg.

«Mica Românie, atât de necunoscută altă-dată, îmbucătățită în două principate fără nici un razim și fără nici o putere, pe cari diplomații timpului le considerau ca pe niște lucruri pe cari ori-cine le încalcă după voe și după interes, fără nici o grije și fără nici o teamă, această mică țeară a ajuns astăzi un factor important internațional, un regat prosper, bogat, puternic, respectat și prețuit după cum merită de lumea întreagă.

In această țeară, în care altă-dată intrau, tăbărau și eșau oştirile străine

ca într'un camp deschis, care nu aparține nimănui, primește astăzi vizitele celor mai puternice capete încoronate, cari vin să cunoască și să-i căstige simpatia și amicitia. Ear' Regele ei e pretutindeni primit cu onorurile cele mai mari, tratat și onorat într'o măsură egală cu toți puternicii regi și împărați ai lumii.

De țeară românească, de care acum câțiva zeci de ani se vorbia în aceiasi termini, în care se vorbia de ținuturile tătărești din pustietăile Asiei, se vorbește astăzi în termeni calzi și respectuoși, nu arareori cu o vădită și sinceră admirăție pentru progresele ei, pentru locul onorabil pe care îl ocupă în concertul european, pentru înțelepciunea cu care știe să se conducă în lăuntru și în afară.

Onorurile, cu care Regele României a fost primit în alte țări, în special în Austro-Ungaria și în Germania, visita

Imperatului Francisc Iosif la București, vizitele Regelui Sârbiei și ale principelui Bulgariei, au putut fi interpretate, de un sceptic sau de un rău voitor, ca fiind rezultatul politicei noastre din afară, care se pretinde a fi aceea a triplei-alianțe, ear' nu al respectului, de care se bucură țeară și Suveranul ei prin ei însuși.

Visita dela Petersburg vine și desinte această părere greșită sau rea voitoare, pe care au putut-o avea unii.

România e prețuită și respectată prin ea însăși, prin ceea-ce este ea și Suveranul ei în afară de ori-ce alte considerații datorite politicei, care se pretinde că o ducem în afară.

România e tot așa de bine văzută, prețuită și admirată și la Viena ca și la Berlin, și la Paris ca și la Petersburg.

Fiecare țeară, mare sau mică, se simte fericită să întrețină cu dînsa cele

mai cordiale relații de vecinătate și de prietenie».

Credem că din aceste scrise își poate face ori-cine idei clare despre pozițunea ce falnicul regat român ocupă astăzi în concertul european, și nu vor da nici umbră de crezément ziarelor soviniște maghiare, cari umblă să încurce și să reducă adeverata stare a lucrurilor ce se petrec în timpul de față între capii tuturor statelor.

Legea despre congruă. Excelența Sa metropolitul Miron a conchegat de câteva zile la Sibiu protopopii archidiaceșei, pentru a se sfătuă ce pași sunt de lipsă a se lua față de legea deja sanctionată despre întregirea venitelor preoțești.

Se crede că un congres național extra-ordinar va avea să-și dea cuvântul în această chestie importantă.

Impăratul Germaniei în România. Ziarul «Le Temps» din Paris publică următoarea telegramă pe care i-a trimis-o corespondentul seu din București:

Generalul Podbielski, secretarul statului la oficiul postelor și telegrafelor imperiului german, care a petrecut acum de curând câteva zile la București, a hotărît toate dispozițiunile vizitei deja anunțate, pe care Impăratul Wilhelm II. va face-o Regelui României, întorcându-se dela Ierusalim.

Va fi o mare revistă de trupe ale armatei române în câmpul fortificat al Bucureștilor și o mare vînătoare în împrejurimile castelului din Sinaia.

N'ar strica! «Ill. W. Extrablatt», foaie nemăscă ce apare în Viena, aduce știrea, că baronul Bánffy, cel mult până în Septembrie va fi silit să-și da demisia.

Ar fi și timpul, căci prea ne-a tericit cu aducerea atâtă legi, cari pentru țară numai de folos nu pot fi, de când a ajuns la putere!

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

Creditantă.

— Taci din gură, a fost odată, când o fi fost, ați nu mai e.

— Este drept că o fi fost mai multă odată, dar eu pot să-ți dovedesc că e și astăzi că de puțină.

— E creditantă azi la slugi?

— Este.

— Te înșeli.

— Ori și când îți pot dovedi.

— Câte slugi ai? — nouă, zece, — arătă-mi una, și-mi pui capul la mijloc.

— Să nu-l pui că'l perzi.

— Să cu cine-mi dovedești?

— Cu Ion, păstorul meu.

— Eacă, eu pun la mijloc o moșie care vrei din ale mele...

— Cea mai mică: Tăndărei, și eu pun cireada mea de vaci, unde e păstor Ion.

— Bate palma ici, și jură.

— Jurământul ne e cuvenitul.

— Pe cuvenit. Eu în trei zile am să dovedesc că Ion este om necredincios.

Ion era păstor la cireada de mai bine de două sute de capete a boerului Alecu Sache,

și era tare iubit de boer pentru credința lui nemărginită.

In cireadă era un taur mare și frumos, la care cuconu Alecu ținea mai mult ca la întreaga cireadă.

De căte ori venia Ion la curte dela pășune, schimba aste cuvinte cu boerul:

— Ce face taurul, Ioane?

— E bine, cucoane...

Si asta era de ajuns pentru boer, putea să-i spună că s'a prăpădit toată cireada, numai taurul să fie teafăr.

Cuconu Săndulache, cu care Alecu făcuse prinsoarea, știa slabiciunea lui pentru taur, de aceea plănuia cum ar face pe Ion să tăie taurul și în urmă să spună lui Alecu că a murit.

Învăța pe cucoană ca să se ducă la loc de pășune la Ion, să se facă că vrea să se îndrăgostească cu Ion, și să-i ceară să-i satisfacă apoi și el ei un gust: să-i dea să mănânce carne de taur. Ion n'are să spună că l'a tăiat de bună voe și cireada va fi căstigată.

Zis și făcut. Pe Ion îl prinse mare mirare, dar cum auzise că cucoana lui Săndulache e cam bună de rudă, ce și-a zis: — Cine știe cum i-o fi căzut cu tronc, și apoi femeia-i dracu, se duce și după ursu din pădure.

— Ioane, zice cucoana, când a venit cireada dela păscut, bună trebuie să fie carne din taurul acela, fă-mi un gust și'l tae...

— Aș, ce bună, tai un vițel, e carne fragedă, carnea taurului e tare...

— Fă-mi gustul ăsta, am eu credința că-i bună carnea lui... Am poftă, crede-mă.

Ce s'a mai sucit Ion, ce s'a mai învățit, și-a pierdut mințile, l'a ademenit femeia și a tăiat taurul.

Cucoana doar a gustat dintr-o bucătă de fleică și atâta tot.

A sărutat pe drăguțul ei de Ion și a plecat lăsându-i vorbă, că mai vine peste 2 zile.

Mai pe seară, veni un trimis dela curte și spuse lui Ion că-l cheamă boerul.

Ion a sfecit-o de tot. Ce să spue el acum boerului? Trebuia să mintă. O să-și mintă sătăpâmul că n'are întocro. Se căia de ceea-ce făcuse, dar era prea târziu. Luă hotărîrea și plecă: — va minți.

Pe drum la un loc, puse căciula jos, închipuindu-și că e în fața boerului:

— Bună ziua, cucoane.

— Mulțumim dumnitale, Ioane. Ce face taurul, Ioane?

— L-am tăiat, cucoane.

Vezi așa o să fie mai bine. O să-ți spun tot; ce mi-o face, mi-o face. Cum să mint eu? Tot o să se afle odată.

La Alecu Sache era o mulțime de boeri adunați și slugile din curte observaseră că se petrece ceva neobicinut. Mereu șea cuconu Alecu și întreba: n'a mai venit Ion?

Luau tocmai cafeaua, când Ion intră în casă: cam sfînt oare-cum. Acolo era și cucoana lui Sendulache.

— Bine-ai venit, Ioane. Ce face taurul, Ioane?

— L-am tăiat, cucoane.

— Cum așa, Ioane?

— Uite așa, l'am tăiat: A venit cucoana dumnealui — arătând pe Săndulache — mi-a spus că dacă vreau să se îndrăgostească cu mine să-i dau carne din taur. Si i-am dat. Ce, nu sunt atâtia viței din taurul ăla? Or să se facă și ei tot așa de mari și frumoși. De ce să spui minciuni, cucoane? Am făcut-o, am făcut-o... Tae-mă, spânzură-mă, fă-mi ce-i vrea...

Boerul a înțeles. Ion a fost de creditantă, și a avut și el parte la jumătate din moșia Tăndărei.

Asociațiunea la Beiuș.

Eată Convocarea dîmpreună cu programa ce o publică comitetul central al Asociațiunii referitor la adunarea generală ce se va țineea estan la Beiuș.

Convocare.

În sensul §§. 23 și 26 din statutele »Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român«, se convoacă adunarea generală ordinară a Asociațiunii în Beiuș pe zilele 27 și 28 August st. n. 1898, pe lângă următoarea:

PROGRAMĂ:

Sedintă I.

Sâmbătă în 27 August n. la orele II a. m.

Ordinea de zi:

- Deschiderea adunării generale.
- Raportul despre activitatea comitetului central în decursul anului expirat.
- Alegerea comisiunilor de către 3 membri:
 - pentru examinarea raportului;
 - pentru examinarea ratiocinului pe 1897 și a proiectului de budget pe 1899;
 - pentru studierea proiectelor de regulamente înaintate spre aprobare;
 - pentru înscrierea de membri și încassarea taxelor.
- Propunerile eventuale.
- Disertații.
- Raportul comisiunii pentru înscrierea de membri și încassarea taxelor.

Sedintă II.

Duminică în 28 August n. la orele 10 a. m.

Ordinea de zi:

- Rapoartele comisiunilor emise în sedința I.
- Alegerea secretarului I.
- Alegerea președintelui, vice-președintelui și a comitetului central.
- Defigerea locului pentru proxima adunare generală.
- Dispoziții pentru verificarea proceselor verbale.
- Încheierea adunării generale.

Se observă, că eventualele disertații și propunerii au să fie prezentate presidiului Asociațiunii în scris cu 8 zile, iar eventualele interplațiuni cu 3 zile înainte de adunarea generală.

Din sedința comitetului central al »Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român«, ținută în Sibiu la 21 Iulie 1898.

Dr. Ilarion Pușcariu m. p., *Dr. Beu* m. p., vice-președinte. *secretar II.*

Iar mai la vale lăsăm să urmeze programa festivităților ce se vor țineea cu această ocazie.

Invitat.

Subscrisul comitet organizat pentru prima »Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român« invită cu toată stima onoratul public român atât la adunarea generală a Asociațiunii ce se va țineea în 27 și 28 August c. n. în Beiuș, cât și la festivitatele, ce se vor arangia cu această ocazie.

Programa festivităților va fi următoarea:

In 26 August:

Seară: întâmpinarea solemnă a comitetului central la gară.

Seară la 9 ore: seara de cunoștință.

COPÍI

Noi ne iubirăm împreună,
Si de-a femeie și bărbat.
Jucându-ne în voe bună,
Nu ne-am bătut, nu ne-am certat.

Am dus-o într'un rîs, și glume
Făceam, cu gând nevinovat,
Si, fără nici un zor de lume,
Ne-am drăgostit, ne-am sărutat.

»De-a v'ati ascunsele« în fine,
Ne-am mai jucat prin văi și lunci,
Si ne-am ascuns așa de bine
Că nu ne-am mai găsit de-atunci.

St. O. I.

Din harcus.

Un Tigan nu știa „Tatăl nostru“ și s'a dus la popa satului sălăi învețe.

Tiganul era läutar, și când a plecat de acasă a luat și vioara cu el.

Popii i-a părut bine când a văzut pe Tigan că are cugetul lui Dumnezeu, și a început sălăi învețe „Tatăl nostru.“

I-l-a spus odată, de două, de nouă ori, dar nu intră nimic în capul Tiganului.

In 27 August:

La 9 ore a. m. s. Liturgie și chiemarea duchului sfânt în bisericile ambelor confesiuni.

La 11 ore a. m. Ședința I. a adunării generale.

La 2 ore d. m. banchet.

La 8 ore seara, concert și teatru.

In 28 August:

La 9 ore a. m. S. Liturgie în bisericile ambelor confesiuni.

La 11 ore a. m. Ședința a II. a adunării generale.

La 8 ore seara bal.

In 29. August:

Excursiune la »Stâna de vale.«

Înăndă dorința comitetului este, ca toți oaspetii să fie adăpostiți în cuartire acomodată, cei ce doresc a lăua parte la aceste festivități, sunt rugați să binevoiască a' l avisa despre aceasta pe dl advocat Dr. Gavril Cosma, președintele comitetului de incuartirare, până în 15 August c. n. cu atât mai vîrtoș, căci imprejurările noastre de comunicație reclamă necesitatea de a ne îngrijii eventual de un tren separat ce va pleca dela Oradea la Beiuș în 26 August c. n. cam la 2 ore d. m.

Ear' doritorii de a participa la excursiunea la »Stâna de vale« în 29 August sunt rugați a' l avisa despre aceasta pe dl Vasilie Dumbrava, președintele comitetului de excursiune tot până în 15 August c. n.

Beiuș din sedința comitetului central pentru primirea Asociațiunii, ținută în 17 Iulie c. n. 1898.

In numele comitetului:

August. Antal, Nicolau Diamandi,
protopop profesor
președintele com. central. notarul com. central.

STIRI POLITICE

Goluchovski se duce.

»Magyarország« aduce stirea, că contele Goluchovski, ministrul afacerilor din afară al Austriei, își va da demisia încă înainte de sărbăurile ce se vor aranja din prilegiul iubilei Maiestății Sale Impăratului nostru.

Ca urmaș al seu il amintește pe Kállay, care de prezent e ministru comun de finance

Interesant e, că foile engleze, în afacerea cretană, recomandau cu toată seriositate pe Kállay de guvernator al insulei. Si aceasta a fost primită cu mare simpatie din partea tuturor puterilor, deoarece toate îi recunosc meritele ce le-a avut când cu aducerea reformelor în Bosnia și Herțegovina. Numai că la aceasta, se zice, că nu și-a dat învoirea și Maiestatea Sa Impăratul.

Retragerea lui Goluchowski dela cărmăterii a produs o mare bucurie între Unguri, mai ales fiindcă dacă în locul lui va urma Kállay, atunci se crede că locul lui Kállay îl va ocupa Banul Croației Khuen-Héderváry, și aşa vor avea și în ministerul comun de finance un ministru Ungur.

Voci de presă

asupra

Visitei prințului bulgar la Petersburg.

Toate cercurile politice și presa europeană se ocupă foarte viu cu visita principelui bulgar la Tarul Rusiei. Aceasta cu atât mai mult, că principalele a fost însoțit și de ministrul-președinte Stoilov și ministrul Ivanov. Organul fostului bărbat de stat Stambulow zice, că între aceste două state se va încheia un fel de convenție militară, prin care armata bulgară va fi pusă la dispoziția Rusiei, și că ceea-ce privește ținuta politice externe a Bulgariei, aceasta va fi dată dela Petersburg, ear' în schimb Tarul va da principelui Ferdinand tronul, după care va succeda fiul seu.

Stirea însă, căreia i-se dă cel mai puțin crezîmînt este, că se va înșină o confederație a statelor balcanice. De acestea se leagă visita principelui Ferdinand la Sinaia și Regelui Carol la Petersburg.

CORESPONDENȚĂ

Dați băieții la prăvălia!

De pe Ternave, Iulie 1898.

Stimate Dle Redactor!

Sub titlul de mai sus ați îndemnat în noul trecut al iubitei noastre toi »Revista Orășie« părinții români, ca să-și dea fiul lor la prăvălia, căci un bun lucru vor face prin aceasta, deoarece un neguțător neatîrnănd el de nume, fiind adeacă de sine stătător, va fi un folositor neamului seu.

Așa este. Dată-mi vă înșe, dle Redactor, ca să-mi spun și eu părerile asupra acestui lucru, așa după-cum cred că este.

Intocmai așa stăm noi Români și cu prăvăliile, cum, cu durere trebuie să amintesc, stăm cu meseriile.

Imi aduc foarte bine aminte, că »Tribuna« din Sibiu încă pe la începutul apariției ei, încă scria căte-o dată despre îmbrățișarea negoțului și a meseriilor. Cunosc doi ineri, care în urma acestora, posedând unul 3, ear' celalalt 4 clase gimnasiale, s'au aplicat cel dințâi la pantofărit, ear' al doilea la croitorit. »S'au dat toată silința ca timpul de învățătură să nu le treacă eacă numai așa, ci înțăiat numai se poate să-și învețe fiecare căt de bine meseria sa.

Așa a și fost. După anii de învățătură, spre a se perfectiona și mai bine în meseria lor, au plecat în străinătate, au umblat prin orașele cele mai mari, au învățat cum am zice din fundament meseria lor, și după 6 ani s'au reîntors acasă având toate cunoștințele de lipsă, și crescând într'un oare-care viitor mai bun.

Aci apoi au început pe seama lor, și-au dat toată silința ca să mulțumească între toate pe mușterii lor, atât în ce privește lucru, că și cu prețuri moderate ca ori-și-care altul, dar' durere, nu mult au putut fi ca măiestri, deoarece Români nostri nu i-au sprinținit după-cum s'a cuvenit, ci mai bucuros mergeau de duceau lucrul la străini, decât acelora, care chiar la îndemnul lor au îmbrățișat meseriile.

Mândră de dragostea noastră,
A crescut un pom în coastă,
A 'nflorit și n'a rodit,
Am fost dragi, și ne-am urit;
A 'nflorit și n'a legat,
Am fost dragi și ne-am lăsat.

Tu mândruță de departe,
Trimite-mi pe poșta carte!
De trăești, să te horesc,
De-ai murit, să te jelesc.

De-aș mur să mor deseară,
Cu capul la mândra 'n poală,
De-aș mur sănd aș mur,
Nimic nu 'mi-ăș bănuș,
Să ţiu numai c'am murit,
Pentru cine am iubit.

Spune-mi, mândro, nejurată,
Mai găndești la min' vr'odată?
— Bădit, bădișorul meu,
Dar' cum să nu gădesc eu!
Căci căt e ziua de lungă,
Abia poate să-și ajungă,
Si căt e noaptea de mare,
Dorul tău nu-mi dă răbdare,
Inima mea stămpăr n'are.

Vai, săraca maica mea,
Dela multe m'a scos ea;
Dela multe dela toate,
Dela două tot nu poate:
Dela Neam și dela moartel

Si așa au fost siliți ca să intre în lucru eară străini, cari n'au avut nici jumătate din cunoștințele ce ei au avut, pentru a-și câștiga cu mult amar traiul vieții, și așa apoi desădăjduiți și năcăjiți în sufletul lor pentru ne-păsarea ce o arată frații lor de un sânge cătră ei, sunt siliți ca până în minutul din urmă să se bucure de pănea amară ce străinul i-o dă și dela care multe are de surerit.

Si așa este aceasta în toate orașele.

Rari sunt acei măiestri români, fie ei ori căt de destoinici în meseria lor, cari să se bucure într'o măsură mai mare de sprințul fraților lor. Căci, mi-s'a plâns unul într'o zi, zicând: că Români nostri și dacă ne dă ceva de lucru, atunci apoi așteaptă ca să le facem lucrul aproape pe nimic, căci la din contră, decât să-mi dea mie nu mai mult, decât străinului, mai bucuros să duce la el, și așa suntem siliți, pentru a putea trăi de pe o zi pe alta, ca pentru un preț aproape de nimic, să le facem lucru și frumos și să sun. Si aceasta se întâmplă la toate meseriile.

Cu atât mai greu ne este nouă Românilor a ne avânta la deschiderea de prăvălii, unde ne trebuie un capital cu mult mai mare ca o meserie oare-care, și fiind și noi neguțătorii tocmai așa de slab sprinținiți de ai nostri, cum sunt și meseriile.

Adevărat, că foarte bine ar fi, când am avea pretutindenea neguțători și măiestri români, numai căt pentru a ajunge la aceasta, se cere că și ai nostri să arete o mai mare bunăvoie față de noi, și când ajungi la dinșii cu căte-o rugare, să nu ti-se uite cam peste umeri.

Si aceasta, ne doare inima când o vedem, deoarece numai la ai nostri se întâmplă, căci străinii cu mult mai mult se sprințesc, și așa apoi nici nu e mirare dacă ei se află în număr mare și în orașe populate în mare parte de Români.

Ar mai fi ele încă multe de zis în chestia aceasta, eu însă încheiu de astă-dată, zicând și eu cătră părinții români împreună cu autorul articolului din noul trecut al »Revistei«: *Dați băieții la prăvălia!* căci bun lucru faceti, mai adăugând însă și aceea: *Sprinținiți, Români, pe meseriașii nostri!*

De D-zeu ca așa să fie!

Un meseriaș.

Răsboiul

Intre Spanioli și Americani

Americanii nu voesc cu nici un preț să lasă să treacă numai așa timpul până se vor încheia tratările de pace. De aceea ei înațiează mai departe în Cuba, și ocupă orașele mai mici.

Nu peste mult însă au de gând ca să-și îndrepteze oastea, care stă din 40.000 feciori asupra insulei Portorico.

Despre Spania se vorbește că din partea sa grăbește întră a încheia pace, dar' înțelegerile merg foarte greu înainte, din cauza că Mac Kinley, aci se mulțumește cu condițiunile de pace, aci pretinde cărăsi o despăgubire foarte mare, la care Spania nu se poate învoia.

Mor, mândruță, și m'aprind,
Când te văd pe drum trecend,
Albe poale scuturând
Si din mână vînt făcend.

In Spania e ferbere mare între popor, și în câteva orașe s'au întemplat și unele demonstrații mai mici.

Americanii au de gând ca să iasă cu flota lor în apele europene, și aceasta nu numai pentru a neliniști coastele Spaniei, ci și pentru a arăta Europei puterea ce o au ei pe mare.

Conferențele învățătoarești.

Se știe că Sinodul archiepiscopal din anul acesta a combătut într'un conclus al seu sistemul reuniunilor învățătoarești și a revenit la conferențele normate în statutul organic. Pe temeiul acestui decis sinodal, consistorul archiepiscopal a fost însărcinat ca să reînactiveze conferențele și să facă pași de lipsă pentru tinerea lor. După cum ne spune »Telegraful Român«, senatul școlar al numitului consistor s'a și ocupat cu această chestie în una din sedințele trecute, făcând toate pregătirile de lipsă. Consistorul a susținut împărțirea de până acum a archiepiscopiei, care a format baza organizației în Reuniuni. Astfel archiepiscopul se împarte în 12 cercuri. Pe comitatu nostru cade al saselea Deva-Dobra-Hăeg-IIia-Orăștie, și al 7-lea Geoagiu-Zarand.

Învățătorii din un cerc vor avea să se întrunescă la terminul președintei la un anumit loc al cercului și acolo sub conducerea unui comisar consistorial vor avea să discute asupra obiectelor puse la ordinea zilei. Pentru anul acesta zilele de întrunire sunt 18/30 și 19/31 August.

Ca comisar consistorial la cercul al 6-lea, Deva, cu locul de întrunire Deva, s'a numit din partea consistorului dl Dr. Pavel Oprisa, profesor la gimnasiul din Brad; ear' la al 7-lea, al Zarandului, cu locul de întrunire Brad, dl V. Damian, prot. tractului Zarand.

Credem că învățătorimea noastră se va strădui, ca să se prezinte în număr cât mai mare la acele conferențe, ca în chipul acesta unii dela alții să tragă folose, pentru a putea fi adevărați crescători ai celor ce vor forma viitorul neamului nostru.

Afaoarea Krivány.

Amintisem și noi în nrul din urmă al »Revistei«, la titlul »Oglinda vieții publice maghiare«, despre suma de 250.000 fl. ce Krivány a defraudat-o dela oficiul orfanat din Arad, și că s'a pornit cercetare pentru a se afla și tovarășii lui.

Eată ce scrie »Magyarország« în privința acestei cercetări:

Cercetarea în afacerea Krivány înaintea foarte greu. Judele investigator Koller, așa se vede, nu prea are plăcere să urgenteze lucrul, cu toate că aceasta ar fi de dorit. În fiecare zi se vestește că azi, ba mâine vor pune mâna pe tovarășii lui, dar' tot nu ajung la nimic. Aceasta însă nu e bine, ori că are Krivány complici ori că nu. Dacă are, e trist destul că în timp de 10 zile nu s'a putut da de urma lor. În Arad domnește părere, că și politiștii ar fi ajuns până acum la vr'un rezultat, și aceasta lasă urme foarte grele asupra acelora, cari sunt încredințați cu această afacere, cu toate că sunt niște oameni de onoare și conștiențioși.

Adaugem și noi la aceasta numai atâtă: Oare să se fi făcut această defraudare de cără un Român, cu căți vinovați și nevinovați nu s'ar fi umplut până acum temnițele ungurești?

Klondike.

Cine n'a auzit de acest nume? Cine n'a cunoscut despre rouriile de oameni ce grăbesc spre pământul ce poartă acest nume, duși de setea de-a să îmbogăți repede și bine? La Klondike te duci sărac și vîi milionar, — dacă mai poți pesta tot veni napoi, ea și tara unde poți să și măñânci, cum s'ar zice, tot aur!

Un trimis al ziarului »Times« din Londra, a descris mai pe larg acest aurit colț de lume, despre care dăm și noi aci cetitorilor nostri câteva aménunte interesante.

Provinciile Klondike și Youkon să aflu între hotarele dintre Alaska și Columbia britanică. Ele sunt câmpii roditoare de aur, asupra căror să intorez ari cu lăcomie toate privirile.

Ceea-ce se povesteste despre bogăția acestor locuri, e parțial din povestiri. Se vorbeste de riuri unde fiecare petrică este o pepită de aur; se spune despre lucrători mineri plecați cu buzunarele goale de acasă și cari, abia ajungând, au câștigat câte 25.000 franci pe zi!

Numele celor ce grăbesc într'acolo crește pe fiecare zi. Deja în Klondike un oraș începe să se nască: »Dawson-City«, și aici el arată că va deveni încă înainte de sfîrșitul

acestui veac, un oraș mare, cu străde largi, cu piațe mari, cu edificii, cu bulevarduri luminate electric și brăsdate de tramwayuri!..

Aurul să aflu în păraiele cari se varsă în fluviul Klondike. Cel mai însemnat din aceste păraie este »Bonanza«, care are 50 km. lungime. Alvia acestui părău cuprinde aur până la 1250 fr. pe decimetru cub, ear' peste tot ca la vr'o 100 milioane de franci! Căștigul este într'adevăr grozav. Lucrările sunt plătite acolo cu 8 fr. ora! O singură întreprindere poate da până la 400.000 fr. pe an! Norocosi pot câștiga ca singuratici până la 50.000 fr. pe zi!

Dar viața este și ea, ce e drept, grozav de scumpă. Cel ce la Klondike, n'are cortul său și nu-și poate găsi singur de-ale mâncării, trebuie să trăiască în bani. Paturi nu sunt, dormi pe păie și prețul locurilor e după aprierea de sobă: un loc cald să plătește de 3 ori ca unul rece.

De mâncat, se măncă două feluri: cartofi că slănină sau, slănină cu cartofi! Si aceasta costă 60 fr. pe săptămână. Cine vrea mazare sau fasole trebuie să plătească 125 fr. pe săptămână. Legumele nu sunt nici-odată proaspete.

Si apoi nici de ajuns acolo nu poti prea pe ușor ajunge! Drumuri nu-s, decât unul ori două și pe locuri foarte primejduite, peste munți, stânci și codri cu fiare! Si și așa de n'ai când pleci, barem 1000—2000 franci la buzunar, să nu pleci, că nu te duce nimenea!

Si e grea calea, fiindcă țara nu produce nimic afară de metaluri, si fiecare călător trebuie să aducă toate cu sine: vase de bucătărie, sobă, căldare, râșniță, cuțite, cort de pânză, hrană și haine, și medicamente!

Si apoi ajunși acolo, unii ajung de au aur, aur și ear' aur, ear' de alte-cele nici! S'au afiat chiar oameni îngropăți între saci de aur și morți de foame!

Cu toate astea, așa de mulți să întorcă plini de aur!

NOUTĂȚI

Dr. Carmen Sylva. Mercuri, în 8 Iulie a. c., a fost primit în audiență de cără M. Sa Regina României, Ex. Sa baronul d'Aehrenthal, trimisul extraordinar și ministru plenipotențiar al Austro-Ungariei, care a remis M. Sale Reginei diploma de Doctor onorar al facultății de filosofie a universității din Budapesta.

„Nu jor făr' românește!“ Un țaran român din Nojorid, scrie »Trib. Poporului«, a dat săptămâna trecută înaintea tribunalului din Oradea-mare o frumoasă dovadă de romania sa. Chemat fiind ca martor într'o afacere, a răspuns la toate întrebările în limba ungurească, căci știa bine ungurește. Venind la urmă lucrul la jurămînt, președintele îl provoca să joare ungurește, și unul dintre judecători încep să-i rostească jurămîntul. În momentul acesta însă țieranul nostru zise către președinte în limba românească: »Asta n'o fac, dle! Cu D-zeul meu numai românește vorbesc! Nu jor făr' românește!“ Si a trebuit să-l joare tălmaciul românește. Luă pildă, țeran român!

Miliție în Orăștie. Din prilegiul manevrelor mari ce se vor ține anul acesta în Bănat, lângă Buziaș, vor sosi în orașul nostru Orăștie, unde vor avea exerciții în diviziunea următoare: Din reg. de inf. 31 din Sibiu 3 batalioane, cu 5 oficeri de stab, 78 de oficeri, 920 de feciori cu 60 de cai; al 28-lea batalion de vânători din Sibiu cu 1 oficer de stab, 20 de oficeri, 280 de feciori cu 9 cai. La exercițiile de brigadă vor lua parte: 1 general de brigadă, 2 oficeri sup., 7 feciori cu 6 cai; dela reg. 82 de inf. 3 oficeri de stab, 58 oficeri, 1300 feciori cu 40 de cai; dela reg. 64 de inf. 1 batalion, 2 oficeri de stab, 18 oficeri, 301 feciori cu 9 cai; dela reg. 12 de artillerie 2 oficeri de stab, 285 feciori cu 195 de cai, 16 tunuri și 10 căre de transport; dela reg. nr. 1 de cavalerie escadronul al 4-lea, cu 5 oficeri, 120 de feciori cu 117 cai și 1 car. Al 82-lea reg. și batalionul din loc vor sălășui în căsarmă, artleria unde este tîrgul de vite, ear' cavalerie prin străzile fabricii. Dela al 23-lea reg. de honvezi va veni din Deva 1 batalion cu un oficer de stab, 24 oficeri, 480 feciori cu 8 cai, vor sosi în 14 August la Orăștie, de unde a două zi vor lua drumul spre Sibiu.

Petrecere de vară. Inteligența română din Pianul-superior și giur arangiază Luni în 20 Iulie v. a. c. o petrecere de vară în grădina școalei.

Lubileul pompierilor orașeni. Eată programă sărbătorilor iubilare ce se vor ține din prilegiul împlinirii a 25 ani a Reuniunii pompierilor voluntari din Orăștie. Sâmbătă în 30 Iulie n. la 9 ore seara, seara de cunoștință

în promenada orașenească, la casă de timp nefavorabil în hotelul »Széchenyi«. Duminică în 31 Iulie n. la 6 ore dimineața Reveille de zi. La 10 ore a. m. pornirea tuturor pompierilor din tîrgul popilor spre piața principală; binevenirea oaspeților prin primar; decorarea acelor pompieri, cari au servit la Reuniune neîntrerupt 25 de ani, la 11 ore a. m. excursiune în pădurea »Grigori«; la 9 ore seara convenire socială în grădina hotelului »Széchenyi«. În decursul festivităților și al petrecerii va cănta capela orașenească și a pompierilor din Sibiu. Bilete pentru seara de cunoștință 40 cr. precum și pentru excursiunea în pădure 20 cr. se vînd în prăvălia dlui M. G. Zobel și seara la cassă.

Nou proces de presă Slovacilor. Frații noștri slovaci earăși le arată »drăguțul« de guvern dragostea ce o are față de ei, printre nou proces de presă ce s'a intentat ziarului »Nar. Noviny« și care se va practica în 20 Oct. n. Incriminați sunt doi articoli apăruti în nr. 15 și 16 Aprilie. Acuzația este Isidor Jíak, colaborator la acea foaie, și care în timpul de față își petrece în temniță din Vaț făcându-și pedeapsa de 8 luni, la care a fost osădit înainte de aceasta pentru un alt articol.

Al V-lea ajutor al Reuniunii române de înmormântare din Orăștie. s'a dat membrului Alexandru Szilágy bărdăș din Orăștie, reprezentat în 26 Iulie n. Urmașii lui au primit ajutorul de 46 fl. 25 cr.

Din dramele amorului. Căpitanul școală de cadeți din Sibiu Alexandru Wasserthal se înșurase abia de un an și jumătate și-și luă de nevestă o fată frumoasă. Nevesta căpitanului încă dela început se purta așa, încât a tras atenționea bărbatului asupra purtării sale necuvântioase. Între cei cari îl făceau frumosul și era mai bine văzut și primit de dînsa, era un locotenent de dragoni, cu numele de Garibaldi. Într-o seară căpitanul a fost invitat la o petrecere. Soția lui s'a bucurat la început foarte mult de această invitație, la urmă însă, prefăcându-se că are dușere de cap și ramasă acasă. Așa se duse numai căpitanul, dar' nici el nu zăbovi mult, căci la orele 10 se întoarce deja. Când colo ce să-i vază ochii? Nevesta lui în brațele locotenentului de dragoni. Infuriat peste măsură de această înselare a soției sale, la momentul sărăpătării pe »fericitura« locotenent, ear' pe dînsa a alungat-o din casă, și el s'a dus de s'a întărit singur la autoritățile militare.

Foc în Orăștie. Marti, pe la orele 11 din zi a ars casa lui Pamfilie Enyedi, măiestru cioritor, ce o avea zidită pe dealul așa numit al »Bemilor«. Focul s'a iscat din nebăgare de seamă.

Un hot — setos. În noaptea de Luni spre Marți din săptămâna aceasta, a intrat un individ necunoscut în cărcima din strada vîntului, a d-nei Brotschi din Orăștie, cu »nobilul gând« de a pune mâna pe ce el nu a asudat. Însă nu i-a stătit, deoarece stăpâna cărcimei nă a fost una dintre acele ca să-i lasă lui la îndemâna, ci seara când s'a culcat a luat și banii ce i-a încassat peste zi. Hotul, ca să nu rămână cu totul de pagubă pentru curagiul seu de-a pune mâna pe ce e al deaproapei lui, a intrat în grajdul vitelor, aci a dat de o lampă, a aprins-o, și haid în pivniță, ca barem să-și facă odată cheful după plac. S'a pus la butoiul cu vinul cel bun, și dă-i cătă i-a jinut pelea. Văzând, bagsama, că vinul i-se va suia în cap, și la urma urmelor el o să fie acela care îi va descoperi faptul »nobila«, căci nu-l va mai lăsa să se depărteze, nă intârzia de a-și vedea de drum, ci intrând prin casa care e pe scena țeranilor, și-a cercat și aci norocul, și afănd în pulpitu mesei 80 cr., i-a șters cu sine și deschizând o fereastră, a sărit în stradă și pe ci drui mul, băieți.

D-șoara Emilia Cloran, fiica lui preot Cioran din Răsinari, a terminat cu mult succes facultatea de litere din București.

Portul țărănesc la expoziția din Neuwied. Doamnele române din Bucovina au luate inițiativa și îmbrăcă mai multe păpuși în costume țărănesti din partea locului pentru a le trimite la Neuwied, la expoziția aranjată de M. Sa Regina Elisabeta.

Inecatii. Nicolae Calamări din Brad, scăldându-și caii în Murăș, a dat într-un vîrf și s'a inecat.

— Ucenicul Ioan Gera din Geoagiu, scăldându-se în valea Geoagiului, a fost apucat de valuri între cari și-a și aflat moartea.

Concert împreunat cu teatru se va aranja de corul vocal gr.-cat. din Oravița-română Luni în 1 August n. a. c. (ziua de s. Proroc

Ilie). Se vor preda piesele: »Creditorii« și »Noaptea de S. George«.

După producție, joc!

Circul Frații Martiny a sosit azi în orașul nostru și va da prima reprezentăție, cu un program bogat și amusant. Circul constă din 30 persoane. Duminecă vor fi două reprezentări.

Oficeri din armata română la manevrele noastre. La manevrele ce se vor ține în Ungaria de Miază-zi vor lua parte pentru a reprezenta armata română, colonelii Constantinescu, Coandă și Corlatescu.

Avis! Părinții, care doresc, ca fiți lor în decursul anului școlar viitor să-și afle toată întreținerea într-o casă bună, unde își pot vedea neconturbări de nimenea de învățătură și unde li se va da și o creștere morală cuvenită, sunt rugați a se adresa, până în 1 Sept. n. la administrația acestei foi, de unde li se vor da informații mai deaproape.

Se primesc doi băieți sau două feti.

Despre îndestulirea părinților că și a fililor lor, în toate privințele, se garantează.

Facem cunoscut stimărilor domni abonanți ai foii noastre, că acesta este cel din urmă număr ce se trimite acelora, cari nu și-au plătit abonamentul până acum, barem pe jumătatea întâie a anului de față.

Notiță Literară.

Din »Biblioteca Noastră« a apărut nrul 14. »Copii de găsit« (Snoave, legende, povești) de G. Crăciunescu. Într'aceste publicăm și noi două în nrul de față. Continutul broșurei fiind foarte variat și pe ales, o recomandăm cetitorilor nostri spre procurare.

Din »Revista Ilustrată«, foaie encyclopedică-literară lunară, ce apare în Bistrița, redactată de Ioan Pop Reteganul, a apărut nrul 7 cu un bogat cuprins.

FEL DE FEL

La băi. Un învățat preumblandu-se cu luntrea pe mare, întrebă pe lunăș:

- Stii istoria omenir

Adunarea învățătorescă la Pui.**CONVOCARE.**

On. preoți și învățători gr.-cat. din partea transilvană a diecesei Lugoju lui și alți binevoitori ai școalei prin aceasta să convoacă la adunarea generală a »Reuniunii docenților gr.-cat. din ținutul Hațegului«, ce se va ține la Pui la 11 Septembrie st. n. a. c.

Program:

a). Participare în corpore la serviciul divin în biserică gr.-cat. din loc la 9 ore a. m.
b). Ședință I. cu început la 10 ore a. m. 1. Cuvântul de deschidere al președintelui. 2. Constatarea membrilor prezenți. 3. Raportul comitetului despre activitatea Reuniunii din anul trecut. 4. Raportul cassarului și al bibliotecarului și eximterea lor 3 comisiuni pentru cenzurarea raportelor de mai sus. 5. Eximterea unei comisiuni pentru înscrierea de membri și incasarea de taxe. 6. Tinerea prelecețiunilor de model, eventual cetirea elaboratorilor practice prin domnii înv. Avram Isidor, Demetru Maniu și Augustin P. Bociat. 7. Cetirea disertațiunilor. 8. Alegera membrilor onorari. 9. Raportul comisiunilor exmise. 10. Statorarea bugetului pe anul viitor. 11. Statorarea terminului și locului pentru adunarea generală viitoare. 12. Eventuale propaneri.

Din ședința comitetului central ținută în Hațeg la 27 Iunie 1898.

Nicolau Nestor, Stefan Tarina,
președinte, notar I.
Michail F. Jubași,
notar II.

Notă. Această convocare publică să se considere și ca invitată specială.

CHESTII SCOLARE**„Statul învățătoresc poporul
în oglinda timpului modern“.**

Lucrare premiată de „Allgemeine Lehrer-Zeitung“
(Urmare din nrul 26).

Dar să gresete și în preparandie contra fitorului învățător, precum și atunci când tinérul își ocupă postul.

Inspectorul de regulă îl primește cu o mare îngâmfare domnească și în loc să-l îmbârbateze și să-i pună în vedere ajutorul său, și însără mai întâi „dă ea île“ și mai cu seamă dinaintea ușii își spune cu ell..

Tocmai așa puțină iubire împotriva învățătorului tinere la inspector când se întâlnește școlii. Unii inspectorii se poartă față de învățători nu ca conducători binevoitori și săfătitori, ci ca »poliția« cari tot pasul îl miroasă și dacă află ceva de observat, fără cruce i-o spune învățătorului în ochi!

Asemenea o pățește tinérul învățător cu colegii săi. Învățătorul-diriginte dă pe «măiestru» peste el, în loc deal conduce în praxă plin de iubire colegială, dar nici cealalți colegi nu să lea ocupă de dânsul.

Să se societatea de nenumărate ori face să se simtă că, că cu acest »maistre« (cu învățătorul) nu prea are nimica comun... Să totuși așteaptă dela învățător, ca să fie plin de iubire, și aceasta s-o transpună și în copii. Dapoi cum să plătească acela, care n'are de unde?

Să precum cu iubirea așa o pățește și cu celelalte calități. Învățătorul să fie voios, până când îl apasă greutatea gândurilor; să arete tact și răbdare, pe când față cu el de acestea nu arată nime; să fie de un caracter firm, și totuși să observă, că nu prin caracter, ci cu totul prin altceva poate ajunge mai înainte; să aibă sentiment către rangul său, și totuși i-să ia în numă de rēu, dacă își pretinde și el atenția cu care i-ar fi datori alii; să arete cultură și purtare socială, dar cu o plată, care îl eschide dela toate aceleia societăți, unde și-ar putea însuși mai multă cultură și purtare, sau îl exilează în un atare loc, unde nu află un singur om care să-i servească de model sau față cu care să-și poată răta cultura...

Nuiai două calități sunt, la căror dovedire îl dau destul prilegiu: abnegația (lăpădarea de sine) și abzicerea.

Să mergem însă mai departe. Ce speranțe să deschid în calea sa? Ce oficiu este strins în un cadru așa mic ca și învățătorului? Să căt de greu îl este unuia de a ajunge și numai la acele grade ce-i stau deschise înainte! Către trebue să experieze, că copiii cu protecții

fără nici un merit, căștigă cele mai bune posturi, pe când alii pe lângă toată străduință nu pot ajunge mai departe.

Și cine îl incuragiază pe învățător? Starea învățătorului nu e și aci cea din urmă?

Cât de rar îl ține demn inspectorul pe învățător, ca să-și arete îndestulirea, și căt de puțini ajung dintre învățători aceea că activitatea lor să afle recunoaștere în scris! Autoritatele școlare, mai fără deosebire, să îndestulesc numai cu îndeplinirea celor exterioare și cu disciplina, pe când de partea lor nu mai puțin importantă a datorinței lor, de cauza școlară, foarte puțin să interesează!

Și dacă luăm în urmă cea mai înaltă distincție, ce-l poate ajunge pe învățător: »ordinul general de onoare«, în Prusia, ear în Ungaria al »Crucii de argint«!

Dar și acestei reșplate îi scade prețul, cu cât ordinele numite le pot căștiga și persoane de acelea, pe cari a le pune în rând cu învățătorii, nu e pentru aceștia o stimă așa deosebită!. Mai departe, această distincție cu cruci, nu atât prin merit, cât prin mulții ani de serviciu să poate căștiga! Și de regulă, serviciul de 46 ani e timpul când învățătorul căștigă o astfel de distincție! Și e peste putință oare că un învățător să se tacă vrednic de-o astfel de cruce, și mai nainte de cei 46 de ani?

Și-apoi să știe și aceea, că nu cei mai străduitori bărbăți sunt aceia, cari ajung un timp așa lung de servicii!. Aceștia dară pot merge cu mâna goală!. (La noi în Transilvania s'a întemplat acum vre-o șase ani, că un inspector de școală, și-a primit distincție, pe când să află în cosciug!. Trad.)

Așadar și astfel de distincționi își pierd insenmătatea, care, ca un mijloc deșteptător, ar trebui să aibă!

Dacă unui medic i-a succes a vindeca pe un morbos, seceră recunoaștere și laudă, dacă un avocat cu argumente alese și cu o dispută infocată, minând judecata clatinândă a judecătorilor pe moara sa — căștigă un proces, e om slăvit, și nu-i lipsește nici stima concetențenilor săi, nici pânea.

Dacă însă un învățător conștientios, e om deplin întru chemarea sa școlară, că în timp de zeci de ani a crescut sute de sute civi bravi statului și binelui comun, oameni cu puteri sănătoase spirituale și morale, cari sunt destoinici a deosebi binele de rēu, apoi acesta e un lucru care »să înțelege de sine«, și nimeni nu află în el ceva deosebit!

Și dacă la toate acestea mai numărăm și slabă plată materială, care silește pe învățător la tot felul de ocupări laterale, ca prin acestea să-și căștige cele de lipsă spre susținerea vieții, (ce de altcum oficiul său ar trebui să-i dea); mai departe împregiurarea, că factorii chimici rare împărtășesc pe învățători de apărarea lor contra vătămărilor nemotivate; după aceea raporturile familiare poate nenorocite, cari îl supără și îl fac viața amară, în urmă greutățile chemării învățătoriști, gândul ce-i împreunat cu ea, năcazul ce trebuie să-l îngrijă învățătorul: dacă le socoți pe toate, mai poti-te mira, când la unii învățători lipsesc unele din cerințele trebuiecioase perfecționării?

Dar cu acestea nu e isprăvit tot. Raporturile timpului nu trebuie să lasă neobservate și înruriștele ce le au ele asupra fiecărui om, deci și asupra învățătorului.

Nu e spiritul timpului nostru de azi, potrivit chiar spre nimicirea idealismului și cu acesta a fundamentului a toate virtuțile de lipsă în învățător?

Astăzi trăim timpul autocratiei minții și a încercărilor practice, cari iau în băgare de seamă numai lumea reală. Misteriile unei vieți morale și ideale sunt exilate în lumea poetică a unui paradis percut.

In ziua de azi scoatem învățătura din praxă, din tapte împlinite, și nu lucrăm asupra lumii cu ideale de desepte.

Szám 875—1898 (364) 1—1
vñ.
Arveresi hirdetmény.
Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezzen-

nel közhirré teszi, hogy a dévai kir. járásbiróság 1891. évi 685 polg. számu végzése következtében L. Hosszu Ferencz dévai ügyvéd által képviselt Trutia Péter javára Pacurár Niculae szelistyei lakós ellen 100 frt s jár. erejéig 1892. évi május hó 3-án foganatosított kielégitési végrehajtás utján lefoglalt és 305 frtra becsült szarvasmarhákóból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtak.

Mely árverésnek a körösbányai kir. jibíróság V. 100/2 1898. számu végzése folytán 20 frt tőkekötélés, ennek 1888. évi január hó 1. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 64 frt 92 krban birólag már megállapított költségek erejéig Szelistyei végrehajtást szervezett lakásán leendő eszközösére 1898. évi augusztus hó 8-ik napjának délelőtti 10 órája határidől kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzifizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentésekkel az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttet irásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulassák, mert különben csak a vételár fölöslegére fognak utaltatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a biróság tábláján történt kifügesztését követő naptól számítatik.

Kelt Körösbányán, 1898. évi július hó 18. napján.

Szöllösy János,
kir. birósági végrehajtó.

**Un învățăcel**

de prăvălie!

În prăvălia de manufactură a subscrисului să se primește numai decât **un învățăcel**, care să cunoască limbile streine. Vor fi preferați cei ce vor avea cel puțin două clase gimnasiale.

(356) 3— **Ien Lazareiu**
comerçant în Orăștie.

Publicațiiune

Spre scopul predării lucrărilor a reparării bisericii gr.-cat. din Baia-de-Cris preliminate cu 1469 fl. 44 cr. și aprobate din partea Prea Venerabilului Ordinariat Episcopesc gr.-cat. al Lugoju lui cu data de 16 Iulie a. c. Nr. 2186—1898 se va ținea în 8 August st. n. a. c. la 10 ore a. m. în Baia-de-Cris la fața locului pertractare cu oferte scrise, la cari să fie alăturat un vadiu de 10% din suma preliminată.

Ofertele să se trimită la oficiul parochial gr.-cat. din Baia-de-Cris, unde se pot examina totodată în fiecare zi în orele de lucru, condițiunile de oferte precum și budgetul de spese.

Baia-de-Cris, la 24 Iulie 1898.

(363) 1—1 Coratoratul bisericesc gr.-cat.

Avis!

Țiglăria lui R. Fraenk din Orăștie, situată în drumul Romoșelului, oferă Onor public din loc și giur Țigle de coperit case și alte clădiri, de calitatea cea mai bună cu prețuri foarte reduse.

Totodată să lăsereză țigle cu bani gata și pe așteptare, luându-se în casul din urmă cu 50 cr. mai mult la miie.

Pentru calitate bună și solidă se găsantează.

Cu toată stima

2—3

R. FRAENK

în Orăștie.

(360)

